

Proxecto EPÍSTOLA



Colección: Fondo: Luís Seoane depositado na Fundación Luís Seoane.

Ficha documental da epistola de Marino Dónega, a Luís Seoane, a Maruxa Seoane do 04/09/1974

Colección:

Data: 04/09/1974

De:

Marino Dónega;

Para:

Maruxa Seoane; Luís Seoane;

Orixe:

A Coruña (municipal), A Coruña (comarcal), A Coruña (provincial)

Destino:

Bos Aires (de cidade autónoma), Arxentina (nacional), América (continental)

Ficha descriptiva:

[Carta mecanografada con firma autógrafa]

Localización física:Fundación Luis Seoane

Temáticas:

Artes; Artes visuais; Emigración; Fábrica de Porcelanas La Magdalena; Medios de comunicación; Migracións; Prensa escrita; Terraza de Sada;

Mencionados:

Isaac Díaz Pardo; Domingo García-Sabell; Ramón Piñeiro; Germán Quiroga;



[VER O DOCUMENTO ORIXINAL](#)

Transcrición da epistola de Marino Dónega, a Luís Seoane, a Maruxa Seoane do 04/09/1974

A Coruña, 4.IX.1974
Maruxa e Luis Seoane
Buenos Aires

Amigos benqueridos:

Sin ningunha vosa á que me referir (tamén eu séi botar as miñas contas), diréivos que conozo o informe que vos mandou Isaac verbo da xuntanza informal dos membros do Padroado ou Consello da Fundación do Museo Maside, que tivo lugar no Castro o 28 do mes pasado, seguida dun xantar en Sada nesa maravilla modern styl que é a Terraza. Non puideron asistir. E sentíno ben de veras. Unha febrícula guindou conmigo no leito. Que si nesta ocasión non foi da dór, fóino sí do amolamento. Logo de xantar, viñéronme ver á casa o Domingo e máilo Ramón. Viñan moi ledos. A cordial e vella amizade duns homes encanecidos nun mesmo ideal e patriótico quefacer, xunguíaos a todos. E todos lamentaban a vosa ausencia, adicábanvos garimosas lembranzas, e tiñan saudade vosa. Tendes razón: a amizade é unha das poucas cousas que pagan a pena.

O pleito do noso amigo –¡oh! o pleito do noso amigo– camiña cara ó fin. O xuez está pra decir a súa definitiva palabra. Entramentras... Pepito, nunha clínica cunha embolia cerebral. Federico, máis que nunca pechado herméticamente no seu mundo silencioso. E Isaac, vagando incansable por rexións oníricas entre sombras delirantes. E atrás deles iremos nós, os abogados. O pleito do noso amigo, nono dudedes, poñerá a proba o equilibrio psicosomático de toda a nómina que figura no dramatis personae desta comedia. Que, si por veces parece bufa, outras –as máis– semella coller os vós grandiosos da traxedia, con coros ululantes e destino insoslaible.

A trancas e barrancas, as cousas van indo. Parece que agora que sí, semella que agora que non. E, coma sempre, a esperanza sigue pendurada dun péndulo que vai e ven sin acougo. E tamén sin o dispositivo argallando por Poe no seu poema ao corvo. Ninguén sabe nada. A falla dunha información serea, directa e ordeada, ínzanse os xornais de seccións semicríticas-semidiotas nas que se ameaza con extramuros, chíscanse os ollos con minutas de ceas, barrúntanse tormentas en vasos de whisky, ou profetizando datas trascendentáis. Como si se tratar de pasálo tempo xogando ás adiviñanzas ou emitindo partes metereolóxicos. E a Magdalena non vos está para moitos tafetáns. Con todo é de agardar –¡a esperanza, sempre a esperanza!– que volvades algún día xubilosos e non xubilados á vosa Terra. A unha terra acolledora, nai e señora, no verso do poeta. Sei pola Voz que Xermán Quiroga, o voso cónsul, está pra nos deixar. Non estóu enterado si pensan facerlle algún homenaxe de despedida. Si llo fixeran, sumaríame. Cordial, cortés e delicado, penso que sería merecente dél.

E fica xa un chisquiño de papel, o xusto pra vos enviar nós os tres cinguidas apertas a vós os dous.

Dónega

Créditos do proxecto web

Aviso legal do Consello da Cultura Galega

A difusión dixital deste epistolario e os seus contidos, textos e calquera creación intelectual existente nesta edición están protexidos pola lexislación en materia de propiedade intelectual.

De conformidade co previsto na Lei orgánica 1/1982, do 5 de maio, sobre protección civil do dereito ao honor, á intimidade persoal e familiar e á propia imaxe, quen entenda que os contidos deste epistolario poidan supor unha intromisión ilexítima nos seus dereitos deberá poñelo en coñecemento do Consello da Cultura Galega a fin de adoptar, de ser o caso, as medidas oportunas.

O acceso e uso da edición dixital do Epistolario implica o coñecemento e plena aceptación destas condicións.

Colección "Fondo Fundación Luís Seoane":

A difusión dixital deste epistolario realízase ao abeiro do convenio suscrito polo Consello da Cultura Galega e pola Fundación Luís Seoane con data 4 de decembro de 2008, polo que ambas as dúas institucións comparten a súa titularidade.

A Fundación Luís Seoane, como única depositaria do legado deste persoeiro galego, é a propietaria das cartas deste epistolario, que está integrado tanto pola correspondencia recibida por Luís Seoane como pola remitida por el a outros destinatarios.

Consultas e colaboracións:

Se posúes ou coñeces a existencia de fondos epistolares ou se consideras algunha suxestión sobre as cartas agradecemos a túa colaboración en epistolarios@consellodacultura.gal ou no teléfono 981957208.